

CATALÀ de L'Any '09
10
anys

Iniciativa Solidària PREMI MERCÈ CONESA

La Fundació Èxit, premiada pel seu treball amb joves sense recursos

► L'entitat busca feina a nois sense estudis en risc d'exclusió social

HELENA LÓPEZ
BARCELONA

Amb la intenció d'acabar amb l'enquistada i deformada imatge que «els empresaris són els dolents (però els llestos) i les oenagés són els bons (però els tontos)», va néixer ara fa una dècada la Fundació Èxit, guardonada amb el premi Mercè Conesa a la Millor Iniciativa Solidària 2009 per la seva fructífera tasca de pont entre els dos mons, ajudant centenars de joves en risc d'exclusió social a incorporar-se al món laboral.

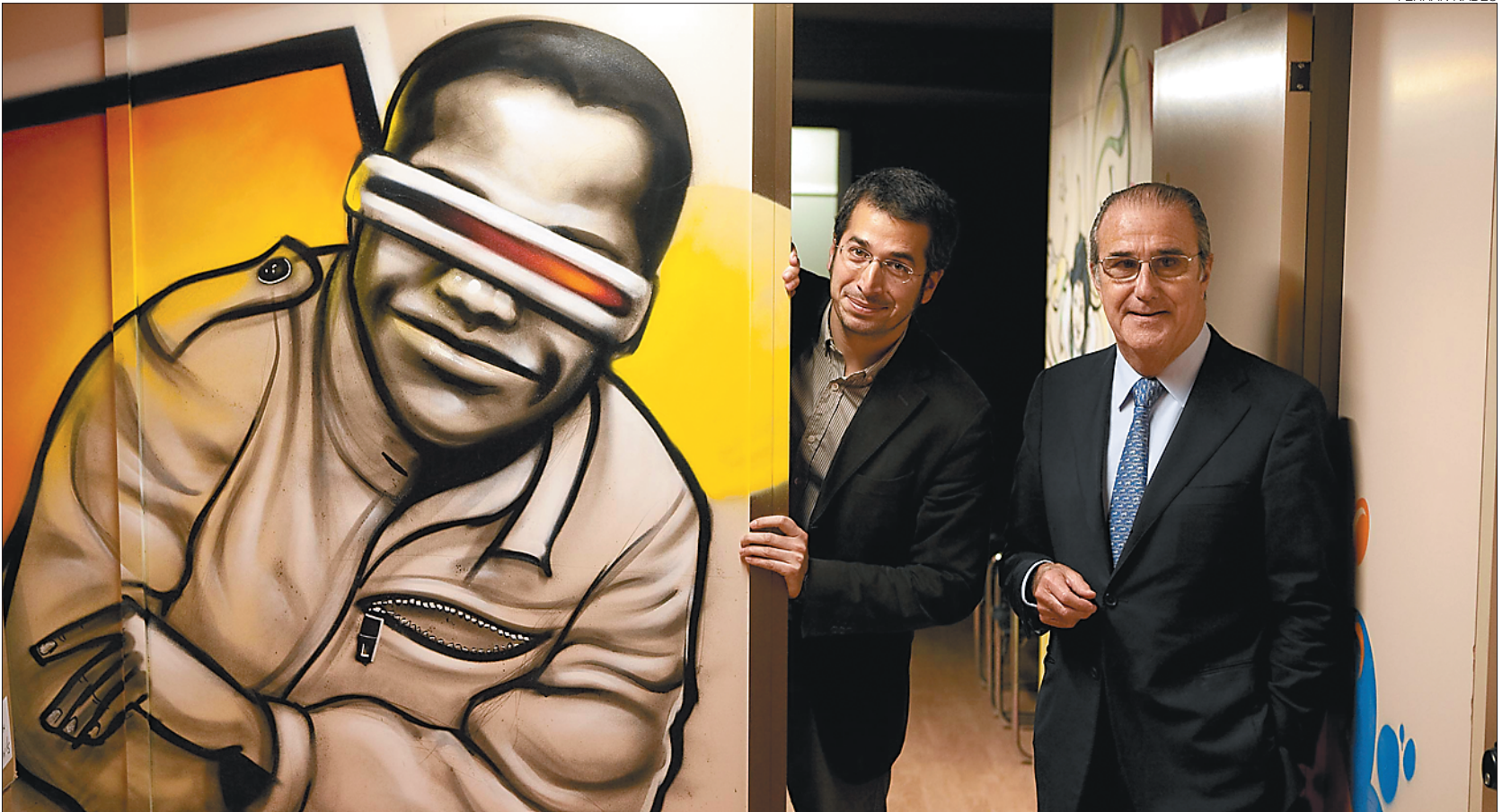
Durant aquests 10 anys d'història, han passat per Èxit més de 700 nois d'entre 16 i 18 anys amb una característica comuna: han acabat l'educació secundària obligatòria sense obtenir-ne el títol. Tot i no disposar d'estadístiques exactes sobre el nombre de nois que després de la formació i les pràctiques han aconseguit una feina (més o menys estable), Salvador Mas de Xaxàs, president del patronat de la fundació, apunta que «el primer èxit és que aquests joves s'adonin que la seva vida no té per què acabar al carrer».

INSERCIÓ REAL // Entre els seus èxits més recents, destaquen les 42 insercions laborals a l'empresa Ros Roca per a la instal·lació dels nous contenidors d'escombraries de Barcelona. «Això ha sigut possible gràcies al treball en xarxa. Nosaltres sols no podríem arribar a tants joves, però treballant colze a colze amb la resta d'entitats és possible no desaprofitar ni una sola oportunitat per a aquests nois», explica Nacho Sequeira, director de l'entitat. Un altre exemple. L'any passat van aconseguir que 12 joves participessin en els cursos de formació de Desigual per a la selecció de personal per a la seva nova botiga a La Maquinista, i set van passar la selecció.

«El missatge que ens han donat les empreses durant aquests 10 anys és que a vegades no és tan important el grau de formació de les persones sinó la seva actitud davant la feina», explica Mas. «A Desigual ens van dir que si arriben a rebre només el currículum, ni l'obren. No obstant, al donar-los una oportunitat descobreixen el seu currículum ocult, aquell que no es plasma en el paper», afegeix. Com diu un grafit pintat en una de les parets de la seu «decorat per joves del projecte», són nois «més llestos que la fam». ≡

Nacho Sequeira i Salvador Mas de Xaxàs FUNDACIÓ ÈXIT

FERRAN NADEU

►► Pont entre entitats i empreses ► Sequeira i Mas de Xaxàs, a la seu de la Fundació Èxit, decorada per joves grafiters.

«Els seus currículums acaben al dir que el seu nom és Mohammad»

H. L.
BARCELONA

–Vostès són una oenagé amb caràcter empresarial. ¿Quins avantatges té aquesta carta de presentació?

–Salvador Mas: les empreses ens veuen com a professionals que els oferim serveis perquè puguin cobrir les seves plantilles amb personal format gairebé a la carta.
–Nacho Sequeira: el que més solen valorar de nosaltres és l'equilibri entre entitats i empreses. No és fàcil trobar algú que sigui capaç d'estar tant en una taula amb directors generals com al carrer parlant amb els xavals. El nostre valor afegit és estar entre les dues realitats i acostar-les.

–¿Què és una franquícia social?

–S. M.: Èxit sempre ha funcionat amb criteris empresarials. Si una cosa existeix i funciona, ¿per a què crear-ne una altra? Busquem entitats que ja siguin un punt de refe-

rència per als nois a qui volem arribar i els oferim la metodologia, el finançament i els contactes a les empreses, i així creem el que coneixem com a franquícia social.

–N. S.: Es tracta de replicar un mateix model en diversos territoris. Però cada vegada estem deixant aquest model més enrere. El futur d'Èxit passa més, no tant per replicar els centres, sinó pel treball en xarxa. Quan obrim una porta a l'empresa, intentem que per aquesta porta puguin entrar-hi el màxim nombre de joves, i per aconseguir-ho hem de treballar en xarxa. Amb el sistema de franquícies arribes a 25 joves a l'any d'un barri concret. Amb el treball en xarxa pots arribar a centenars.

–¿Quins són els principals problemes d'aquests nois?

–N. S.: dins d'un col·lectiu que sembla homogeni hi ha realitats molt diferents. ¿Què tenen en comú? Fracàs escolar. Alguns, a més, es troben en una situació legal complicada que

encara dificulta més la inserció i situacions personals complexes. Hi ha nois que s'han de buscar la vida sols i que a més tenen la pressió de les seves famílies al seu país d'origen perquè els enviïn diners...

–¿Què diferencia aquests nois?

–N. S.: hi ha molta diferència entre els que vénen aquí sols a buscar-se la vida, que treballen on sigui, quan sigui... i els que han vingut amb els seus pares, que estan en un lloc que no han decidit i on per més esforços que fan segueixen trobant unes barreres que no tenen pinta de desaparèixer. Aquest grup sí que té una rebel·lia brutal. Pensen: si jo faig els meus deures, ¿on són els meus drets? Per a ells moltes vegades el seu currículum acaba quan diuen que el seu nom és Mohammad.

–El 80% dels joves amb qui treballem són nois. ¿Per què?

–S. M.: la societat és masclista.

–N. S.: la situació d'aquestes noies no

és tan visible. La majoria dels joves arriben derivats dels serveis socials, i els serveis socials veuen abans els xavals que són al carrer molestant. A les noies amb fracàs escolar moltes vegades les seves famílies les tenen a casa cuidant els seus germans. Allà no molesten a ningú. Són invisibles, i això fa molt difícil arribar a elles.

–¿Quin és el seu projecte més ambiciós?

–S. M.: el que està per sortir. Un projecte bomba que pot fer canviar el món laboral dels més desfavorits. Social Jobs.

–¿Social Jobs?

–N. S.: estem intentant crear una mena d'Infojobs social. Una web que ajudi els col·lectius amb més problemes d'inserció laboral, on les empreses puguin trobar treballadors que comptin amb l'aval d'entitats que es responsabilitzin d'ells. ≡